703/04

Den 16. august 2004 blev i sag nr. 62.782:

xxxxxxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx xx xxx
xxxx xxxxxxxx

mod

GF-Forsikring A/S
Karlavej 1
5270 Odense N

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har autoforsikring i GF-Forsikring A/S, klager over, at selskabet har anerkendt ansvar for ham i forhold til en skaderamt cyklist.

Selskabet har på baggrund af parternes og vidnernes forklaringer anerkendt ansvar for klageren og udbetalt erstatning til skadelidte.

Det fremgår af sagen, at skadelidte ved skrivelse af 2/10 2002 har rejst krav over for selskabet i anledningen af et uheld den 24/8 2002. Af skrivelsen fremgår:

> "Den 24.8.2002 cyklede jeg på Jomsborgvej, da der pludselig blev åbnet en bildør foran mig, så jeg væltede med cyklen kom til skade og fik ødelagt cykel og tøj.
> Det viste sig senere at føreren af bilen H.H. [klageren] er forsikret hos Dem.
> På ulykkesstedet fik jeg oplyst H.H.'s navn, adresse og telefonnr. Og han sagde at jeg skulle kontakte ham, hvis jeg havde udgifter pga. skaden, så han kunne melde skaden til sit forsikringsselskab.
> Jeg kontaktede H.H. d. 29.8. pr. telefon angående pris for reparation af min cykel. Han var meget afvisende og sagde at så måtte det anmeldes til forsikringen, hvilket jeg var enig i. Den 30.8. sendte jeg brev til H.H. med mine forsikringsoplysninger og beder ham oplyse hvor han er forsikret samt policenummer. Da jeg ikke hørte fra

H.H. kontaktede jeg ham pr. telefon d. 4.9., hvor han meddelte at han ikke ville oplyse hvor han er forsikret.
Derfor har jeg d. 27.9. måttet kontakte Gentofte Politi og fået oplyst at H.H. der er ejer af personbil med reg. nr. RP… er forsikret hos GF-Forsikring.

Skaden omfatter reparation af cykel …
Tøj og sko har jeg fået dækket gennem min forsikring, bortset fra selvrisiko på 769 kr.
Derudover er der personskaden, jeg har foreløbig været til læge 2 gange og har stadig smerter og hævelse i højre ankel."

Det fremgår videre, at klageren ikke havde anmeldt skaden til selskabet.

Selskabet forelagde skadelidtes skrivelse for klageren, som ved skrivelse af 13/11 2002 tilkendegav, at han var af den opfattelse, at han ikke var skyld i uheldet. I skrivelsen er bl.a. anført:

"Jeg parkerer i vejens højre side *indenfor en afmærket parkeringsbås*. (Der er hverken fortov eller cykelsti på Jomsborgvejs sydside.)

Inden jeg stiger ud af bilen observeres en cyklist i bakspejlet. Jeg åbner derfor venstre bildør på klem (ca. 15 cm) og drejer mig så jeg kan se over venstre skulder.

Medens jeg venter på cyklisten skal passere, er der livlig aktivitet på modsatte side af vejen. På en stor græsplæne er en børnefødselsdag godt i gang.

Nu er cyklisten ca. 5 m fra mig, og i det samme er der skrig og skrål fra børneselskabet.

Cyklisten er sikkert optaget af hvad der sker på modsatte side, for hendes retning er direkte mod min dør (på klem).

Jeg råber pas på, men det opfatter cyklisten ikke, og lige efter påkører hun min bildør (stadig på klem).

På grund af sin ringe fart falder hun til siden 'på stedet'.

Hun er straks på højkant, og jeg hjælper med en serviet til en lille hudafskrabning på den ene hånd.

Efterfølgende ser jeg hendes cykel efter, og kan ikke konstatere nogen skade som er forårsaget af det sidelæns fald. Alt fungerer på cyklen.

Cyklisten kører videre."

Selskabet har indhentet en vidneforklaring fra et forbipasserende ægtepar, som på forespørgsel om, hvordan uheldet blev oplevet, har svaret:

"Min kone og jeg passerede gående den implicerede bil, der var parkeret ved modstående fortovskant. Bilen havde da lukkede døre. Samtidig ser vi en kvinde komme cyklende modsat vor gåretning, hvorfor hun automatisk måtte passere bilen. Sekunder efter hører vi støj og ser kvinden liggende på vejen efter at være kørt ind i bildøren, der er åbnet i samme sekund cyklen skulle til at passere bilen. Damen fik senere mit visitkort, hvis en sådan vidneforklaring skulle blive nødvendig."

Begge ægtefæller har underskrevet erklæringen.

Selskabet meddelte herefter ved skrivelse af 14/1 2003, at man på baggrund af vidneforklaringen, som støttede modpartens forklaring, ville anerkende erstatningspligten over for skadelidte.

Klageren protesterede herimod ved e-mail af 21/1 2003, men selskabet fastholdt sin afgørelse ved skrivelse af 22/1 2003.

Klageren har over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal erstatte eventuelle merudgifter, han måtte pådrage sig ved et forestående skift af forsikringsselskab, ligesom han ønsker en undskyldning for unødig trætte.

Klageren har i klageskrivelse af 24/11 2003 til nævnet anført:

"Jeg kommer d. 24.08.2002 ud for en hændelse, som jeg ikke er skyld i.

Derfor anmelder jeg **ikke** hændelsen til mit forsikringsselskab.

Modparten anmelder derimod skaden direkte til mit forsikringsselskab.

Jeg forklarer mit forsikringsselskab sagens sammenhæng, og hører først igen fra selskabet *da de har udbetalt erstatning til modpart*, hvilket jeg finder uforeneligt med forsikringsvilkårene.

Efter to protester pr. telefon, til hhv. K.P. og A.M. får jeg at vide, at der foreligger et vidneudsagn i sagen, og at udbetalingen er baseret på dette.

Jeg anser vidneforklaringen for særdeles usand, og har en stærk formodning om, at der mellem vidne og modpart foreligger familie-, venskabs- eller forretningsforbindelse.

Men ak, sagen voteres og domfældes af en forsikringsansat i Odense.

Siden har jeg ikke hørt til sagen, før der til min store forundring, dukker en ekstraregning op d. 16.10.2003.
Regningen er begrundet i ændring af præmietrin …"

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 12/12 2003 anført:

"Den 13. november 2002 indsender H.-J.H. sin forklaring om hændelsen og afviser erstatningspligten, idet han oplyser, at bildøren udelukkende stod på klem / ikke var åbnet ud over parkeringsbåsen. Han er af den opfattelse, at skadelidte havde sin opmærksomhed rettet mod modsatte side af vejen og derved påkørte bildøren.

Da det af skadelidtes skadeanmeldelse fremgår, at der er vidner til uheldet, kontaktes dette for en afklaring af hændelsesforløbet. Vidner indsender forklaringen den 6.

januar 2003 og forklarer, at de kom gående på modsatte side af vejen og ser en kvinde komme cyklende. Kvinden skulle passere parkeret bil. Vidnet forklarer, at kvinden påkører bildøren, der er åbnet i samme sekund cyklen skulle til at passere bilen.

Ud fra parternes og vidnernes forklaring har vi pålagt H.-J.H. ansvaret for uheldet, f. Færdselslovens § 101.

If. forsikringsbetingelsernes afsnit 7 medfører skaden ændring af præmietrin fra efterfølgende 1. januar. Derudover skal der betales selvrisiko, jf. forsikringsbetingelsernes afsnit 8."

Nævnet udtaler:
Selskabet er ansvarsforsikrer for klageren og kan i forholdet til modparten afgøre skyldsspørgsmålet, da selskabet hæfter direkte over for skadelidte, jf. færdselslovens § 108, stk.1.

Nævnet finder - navnlig henset til vidneforklaringerne - at selskabet ikke har udbetalt anden erstatning, end hvad det som ansvarsselskab er forpligtet til i medfør af færdselslovens § 108.

Da nævnet endvidere ikke finder anledning til at kritisere selskabets sagsbehandling,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

p.f.v.

Henning Jønsson